

ارتباط باکتری استرپتوکوک پنومونیه با بیماری ذات‌الریه در سالمندان

رها افراسیابی زوباران^۱، نجمه ریگی جوان^۲، فاطمه خدادادی^۳، گوهر زاهد^۴

۱-دانشجوی رشته پزشکی عمومی - دانشگاه شهید بهشتی تهران، Raha1998afraziabi@gmail.com

۲-دانشجوی کارشناسی پرستاری فردوسی مشهد، najme199822@gmail.com

۳-دانشجوی کارشناسی پیوسته میکروبیولوژی دانشگاه آزاد تنکابن، fateme.khodadadi1643@gmail.com

۴-دانشجوی کارشناسی پیوسته میکروبیولوژی دانشگاه آزاد تنکابن، avazhd13@gmail.com

چکیده

در این تحقیق به بررسی بیماری ذات‌الریه، علل ایجاد، علائم، روش‌های درمانی آن می‌باشد. روش تحقیق به صورت کتابخانه‌ای و اسنادی می‌باشد. این تحقیق از لحاظ هدف کاربردی، از لحاظ داده‌ها توصیفی و از لحاظ ماهیت کیفی و مروری می‌باشد. ظهور علائم بالینی پنوموکوکی معمولاً ناگهانی و همراه تب، لرز، و درد پلورال تیر کشنده است. خلط به‌طور مشخص خونی است یا رنگ شبیه به زنگ آهن دارد. وجود چرک در فضای پلور یک عارضه مهم محسوب می‌شود و نیاز به آسپیراسیون و تخلیه دارد. با استفاده از درمان ضد میکروبی، بیماری به‌طور مشخص خاتمه می‌یابد. اگر داروها در مراحل اولیه تجویز شود، پیدایش تراکم در ریه متوقف می‌شود. میزان مرگ و میر در افراد با ضعف سیستم ایمنی بالاست. نوع واکسن پلی ساکاریدی و کانزوگه در بازار موجود می‌باشد. کلمات کلیدی: ذات‌الریه، پنومونی، درمان ذات‌الریه، عفونت گلو، سالمندان، استرپتوکوک.

مقدمه

ضعیف می‌شوند. میکروب‌هایی که باعث ایجاد ذات‌الریه می‌شوند مسری هستند. این بدان معنی است که می‌توانند از فردی به فرد دیگر منتقل شوند. هر دو ذات‌الریه ویروسی و باکتریایی می‌توانند از طریق استنشاق قطرات موجود در هوا ناشی از عطسه یا سرفه به دیگران سرایت کنند. همچنین با تماس با سطوح یا اشیاء آلوده به باکتری‌ها یا ویروس‌های عامل ذات‌الریه، می‌توان مبتلا شوید. امکان دارد. بیماری پنومونی ریه قارچی را از محیط بگیرد. با این حال، از فردی به فرد دیگر منتقل نمی‌شود. همه این‌ها به این معنی است که برای درمان عفونت ریه باید ابتدا پیشگیری کرد و این کار با رعایت بهداشت ممکن است. درمان بیماری ذات‌الریه در سالمندان با توجه به علت و شدت متفاوت است. درمان‌های سرپایی، مصرف داروهای مختلف و بستری در بیمارستان از روش‌های درمانی متداول برای درمان ذات‌الریه هستند. در درجه‌ی اول پزشک با توجه به عامل اصلی بیماری داروهای ضد باکتری، ضد قارچ و ضد ویروس تجویز می‌کند. اگر وضعیت تنفسی بیمار خوب نباشد، فیزیوتراپی قفسه‌ی سینه هم انجام می‌شود. در صورتی که بیمار مبتلا به ذات‌الریه، تب، درد خفیف و احتقان داشته باشد، استامینوفن، قطره‌ی بینی، اسپری یا قرص‌های ضد

ذات‌الریه یک اصطلاح عمومی برای انواع بیماری‌ها است که باعث التهاب ریه‌ها می‌شود. ذات‌الریه بیشتر در اثر عفونت باکتریایی (ذات‌الریه باکتریایی) یا عفونت ویروسی (ذات‌الریه ویروسی) ایجاد می‌شود. علائم معمول ذات‌الریه شامل تب، تنگی نفس و سرفه مرطوب است که باعث ایجاد خلط سفید، زرد، سبز یا قهوه‌ای متراکم می‌شود. ذات‌الریه یک بیماری شایع است که می‌تواند در هر زمان از سال رخ دهد. این بیماری تقریباً در هر جمعیتی دیده می‌شود اما بیشتر در افراد سیگاری و افرادی که مبتلا به عفونت و بیماری‌های مزمن مانند برونشیت حاد، آسم، نارسایی احتقانی قلب یا سرطان ریه هستند شایع است. در بزرگسالان کاملاً سالم، ذات‌الریه می‌تواند یک بیماری با شدت نسبتاً متوسط باشد و نیازی به بستری شدن در بیمارستان ندارد. با این حال، ذات‌الریه یک عارضه شایع در انواع بیماری‌ها است و می‌تواند منجر به عوارض تهدید کننده زندگی مانند سپسیس و نارسایی تنفسی شود. ذات‌الریه یک دلیل مکرر مرگ و میر می‌باشد، به ویژه در نوزادان و بزرگسالان مسن دارای بیماری‌های مزمن، یا افرادی که دارای سیستم ایمنی بدن هستند که در نتیجه مشکلاتی مانند HIV /AIDS